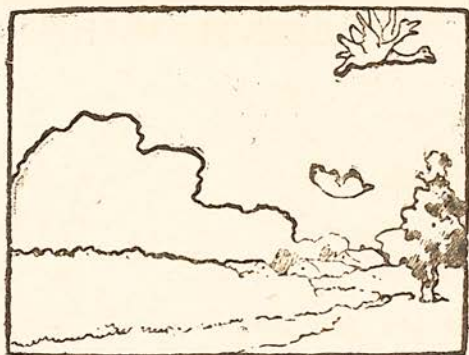

И отъ високо зърнаха
 Полето — пръстчица на купъ,
 До нея — картина печална —
 На видрата мъртвия трупъ.

Е. П.

Рибарче

Рибарче съ вждица въ ржка
 Край бръга седи.
 За рибка въ бистрата рѣка
 То трепетно слѣди.

Тамъ, изъ прозрачна глѣбина,
 Ей рибка се вѣсти,
 Край кукичката отстрана
 Игриво се върти.

Гръбче свѣтлѣй. Блестятъ
 Двѣ бисерни очи.

По златни перки трептятъ
 Снопъ слънчеви лѣчи.

Побутва, лапва — ето нà,
 Тя хваната е вечъ. . .
 Но мигомъ блѣсва настрана,
 Изгубва се далечъ.

И пакъ наблизо заблести. .
 — Върти се както щешъ, —
 Отъ кукичката, рибке, ти
 Не ще се отървешъ!

Ранъ-Босилекъ